

er Stoffet ikke udtømt, og jeg er fuldt beredt til — det har altid været min Hensigt — at gaa videre i denne Sag og søge de Forenklinger i Statens Administration gennemført, som uden Skade kan foretages. Naturligvis maatte en Kommission, der skulde undersøge disse Forhold, være noget anderledes sammensat end Sparekommissionen, i hvert Fald maatte de paagældende Administrationsgrene være repræsenteret, selv om de paa ingen Maade skulde have Overvægten, og selv om det — om jeg saa maa sige — civile Element selvfølgelig maa være det overvejende, særlig Rigsdagsrepræsentationen. Men det er altsaa en særlig Overvejelse, som jeg billiger, at Sparekommissionen ikke har taget op, idet ogsaa jeg mener, den ligger noget udenfor denne Kommissions Beføjelse. Opgaven er imidlertid ikke tabt af Syne og vil blive taget op. Jeg skal for øvrigt henlede Opmærksomheden paa — det ærede Medlem berørte det selv —, at der jo er nedsat en Kommission med en meget vidtrækkende Opgave, nemlig den, der har til Formaal at gennemføre en Ændring af Statens Kasse-, Regnskabs- og Revisionsforhold. Adskillige af de administrative Ændringer og Forenklinger, der her er Tale om, hænger nøje sammen med de Resultater, denne Kommission vil komme til, og jeg vil anse det for rigtigst, at man afventer Afslutningen af denne Kommissions Arbejde, inden man gaar videre paa dette Omraade, thi dens Forslag vil, som sagt, komme til at gribe ret dybt ind i forskellige Administrationsforhold og give vigtige Fingerpeg om, hvilke Ændringer der kan anses for ønskelige. Men der er mange forskellige Opgaver, som kan tages op. Jeg har allerede nævnt, at adskillige Forbedringer og Besparelser i det organisationsmæssige og rent tekniske Apparat allerede er gennemført, og mere vil blive taget op i en nær Fremtid.

Statsbanernes Organisation hviler paa en Lov, som selvfølgelig kan forandres. Dog vil jeg mene — vi har nu prøvet forskellige Organisationssystemer for Statsbanerne her i Landet —, at man ikke alt for ofte og med alt for korte Mellemlum bør forandre disse Organisationsforhold, men dette ligger dog paa ingen Maade udenfor de Overvejelser, Regeringen vil komme ind paa i Fremtiden.

Det ærede Medlem omtalte det Mindretalsstandpunkt, han har indtaget paa to Punkter, nemlig med Hensyn til Dobbelt-pension og Timetallet ved Gymnasier og Mellemskoler. Jeg mener ogsaa, som det ærede Medlem endte med at sige, at det er heldigt, at han ikke fastholder det Mindre-

talsstandpunkt, thi den Forhandling, der er ført med vedkommende Tjenestemandsoorganisation, endte med Godkendelse af det, som her er foreslaaet, og jeg tror, at det er det rette nu at blive staaende herved.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard talte om et Spørgsmaal, som har været fremme i Sparekommissionen og givet Anledning til en Indstilling fra denne, Spørgsmaalet om de største Tjenesteboligers Formindskelse. Jeg sympatiserer med den Tankegang, som gaar gennem Sparekommissionens Udtalelser herom, og maa til det ærede Medlem sige, at det er en Sag, som vil blive overvejet.

Med Hensyn til Sekretærens og Fuldmægtiges Arbejde udenfor Kontorgæringen kan jeg ogsaa i meget være enig i, hvad det ærede Medlem Hr. Dahlgaard udtalte. Personlig sympatiserer jeg ikke stærkt med den meget stærke Fremhæven af Uddannelsen paa Sagførerkontor som det eneste, der principielt skulde være af Betydning uddannelsesmæssigt set for de vedkommende Tjenestemænd. Jeg mener ligesom det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, at ogsaa andre Bibeskæftigelser, til Eksempel for Skattedepartementets Tjenestemænds Arbejde i Over-Skyldraadet og Landsoverskatteraadet, for visse af Justitsministeriets Embedsmænds Arbejde i Overværgeraadet og forskelligt andet, vil have en meget væsentlig Betydning for disse Embedsmænds Uddannelse. Det har meget stor Betydning for dem at se, hvorledes de principielle Afgørelser, de har været med til at træffe i den røde Bygning og fremdeles faar med at gøre, virker, naar de føres ud i Livet, at kunne følge deres Udførelse i Praksis og se de Mangler, de gældende Regler eventuelt maatte have. Men jeg har her som paa flere andre Omraader bøjet mig for Sparekommissionen, naar jeg ikke havde afgørende principielle Betæneligheder, og det gjaldt ogsaa her som paa andre Omraader om at komme til Overenskomst med Tjenestemændene. Det er lykkedes over hele Linien, og jeg glæder mig i høj Grad derover. Derfor har det ene og det andet maattet tages med, som Ministeren maaske kunde ønske gjort noget anderledes. Jeg kunde altsaa personlig dele det ærede Medlems Mening, at andre Virksomheder, i alt Fald Statsvirksomheder udenfor den røde Bygning, i denne Forbindelse burde have været sammenstillet med Arbejdet paa Sagførerkontor. Det, man her er kommet til, er, at det kan *villades*, men man skal søge Folketingets Finansudvalgs Samtykke.

Jeg nærer nu ikke saa stor Betænke-